

247 Kvillingeförkastningen

Klass 1

Motiv	BiFGL	Topografisk karta	9G SV	X-koordinat	6503082
Yta (ha)	170,6	Ekonomisk karta	9603	Y-koordinat	1517629

Naturvärdesbedömning

Den sydvända Kvillingeförkastningen väster om Jursla är magnifik. Branterna höjer sig mer än 50 m över slätten nedanför. I området finns allt från magra gamla hållmarkstallskogar till bördiga ädellövskogar. Ovan krönet finns dessutom sumpskogar och surdråg. Mångfalden av naturtyper, förkastningens sydvända läge och det faktum att en stor del av skogen lämnats orörd under lång tid gör att områdets naturvärde är mycket högt.

Den stora arealen naturskog och den stora mängden död ved gör att området hyser en mycket stor mängd hotade organismer, framförallt bland lavar, insekter och vedsvampar. Mest intressant bland dessa organismer är förekomsten av kryptogamerna ekspiklav, ostticka, brandticka, blackticka, apelticka och brödmärgsticka samt skalbaggar läderbagge (*Osmoderma eremita*), reliktböck (*Nothorhina punctata*), knäpparna *Ampedus cardinalis* och *Procræus tibialis*, fuktbaggen *Cryptophagus micaceus* och guldbaggen *Gnorimus nobilis*. Till fågelfaunan i området hör bland annat mindre hackspett och skogsduva. Den i länet ovanliga hasselmusen finns i området liksom den sällsynta växten vitrapunkel. Skogsområdets artsammansättning och artrikedom har mycket få motsvarigheter i södra Sverige. Området ingår i det europeiska nätverket för skyddad natur, Natura 2000, och är av nationellt intresse för naturvården.

Beskrivning

Från Kvillinge i öster och fem kilometer västerut höjer sig en förkastningsbrant mer än 50 m över slätten nedanför. Vid foten av branten finns lager av ursvallat grus och sand jämte stråk av storblockig morän.

Branten är bevuxen med barr- och blandskogar som till större del är opåverkade av sentida skogsbruk. I nedre delen växer bårder och småbestånd av ädellövskog med ask, lönn, alm, lind, ek och enstaka bok. Skogen kännetecknas av variation, olikåldrighet och artrikedom. I själva branten är gran det vanligaste barrträdet, men inslaget av t ex grov tall, ek, oxel och alm liksom lövbuskar av flera arter är påfallande. Markfuktigheten varierar och översilningar finns på flera ställen. Längre upp vidtar småkuperade tallhällmarker med olikåldrig gran, björk och asp insprängt i de många fuktsvackorna. Här växer också små krattekbestånd. I hela området förekommer en stor mängd död ved i form av bl a torrakor, vindfällan och lågor. Skogen nedom Torsklint, en av fem fornborgar i branten, är urskogsartad och bär inga som helst spår av avverkningar.

Bland buskarterna i branten är hassel och skogstry karaktäristiska men även oxbär, berberis och oxel är nämnvärda.

Floran är på grund av områdets variation artrik. Den är i vissa delar tämligen ordinär, men kan plötsligt bli mer krävande. Bland vanliga arter kan nämnas t ex blåsippa, buskviol, tulkört, brudbröd, backglim, kattfot samt, nära Lida, vitblåra och parksmultron. I förkastningen finns även mer krävande arter som knärot och den ovanliga vitrapunkeln. Den ovanliga växten ryl har också en växtplats i området.

Förkastningens krattekar hyser en artrik lavflora med bland annat den spektakulära lunglaven. Rariteter som finns här är ekspik, skårelav och blyertslav.

Vedsvampsfloran i branten uppvisar många sällsynta arter. Bland annat finns några som är knutna till urskogsartade bestånd. Riktiga rariteter är ostticka, brandticka, blackticka, apelticka och brödmärgsticka. Andra ovanliga arter som förekommer här är veckticka, kandelabersvamp, grentagging, ullticka, laxticka, fläckticka, oxtungsvamp, tickan *Sceletocutis carneogrisea* och blekticka.

Många spännande mossarter finns också i nordvända branter och i bördigare grandominerade partier i området. Till dessa kan den mörka husmossan, stor revmossa och flagellkvastmossa räknas.

Den lägre faunan i branterna har är mycket artrik och här har inte mindre än 18 hotade, sällsynta eller kraftigt missgynnade skalbaggsarter påträffats. Till de mest uppseendeväckande arterna hör läderbagge (*Osmoderma eremita*), reliktböck (*Nothorhina punctata*), knäpparna *Ampedus cardinalis* och *Procræus tibialis*, fuktbaggen *Cryptophagus micaceus* och guldbaggen *Gnorimus nobilis*.

Fågelfaunan i branten är representativ för kommunens sydvända förkastningsbranter. Lite mer krävande arter som förekommer är mindre hackspett, skogsduva, stenknäck och spillkråka. Bland påträffade däggdjur i brantområdet kan nämnas mård och den i länet ovanliga hasselmusen.

Brantområdet ligger mellan bebyggelsen i Kvillinge och Svärtinge och är tämligen välfrekventerat. På flera ställen leder stigar uppför branten och från t ex Torsklint är utsikten söderut magnifik.

Området ingår i det europeiska nätverket för skyddad natur, Natura 2000.

Åtgärder och bibehållande av värden

Alla åtgärder som kan skada områdets naturvärden skall undvikas. För att bevara områdets naturvärden bör skogen tillsvidare lämnas för fri utveckling. En skötsleplan bör tas fram över området.